

ע"פ 8802/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 8802/18

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופטת ע' ברון

המערערת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי נצרת מיום
28.10.2018 בתפ"ח 3725-01-18 שניתן על ידי
כבוד השופטים א' קולה, ד' צרפתי וט' ערפאת

תאריך הישיבה: כ"ב בחשון התש"ף (20.11.2019)

בשם המערערת: עו"ד לינור בן-אוליאל

בשם המשיב: עו"ד סיגל דבורי

בשם שירות המבחן למבוגרים: גב' ברכה וייס

השופט נ' הנדל:

1. מונח לפנינו ערעור מטעם המדינה, על קולת עונש המאסר בפועל שנגזר על המשיב בגין ביצוע עבירות מין – שלוש שנות מאסר. עוד הושתו על המשיב עונשי מאסר מותנה ופיצוי.

כתב האישום מייחס למשיב עבירות רבות של מעשים מגונים בשלושה קטינים שונים. המעשים כוללים נגיעות באבריהם המוצנעים של הקטינים, מעל ומתחת לבגדים. האישום הראשון מתייחס לקטין כבן 12 והעבירות בוצעו במהלך כשנה. האישום השני מתאר עבירות שבוצעו כלפי קטין במשך תקופה של כשנתיים. הקטין היה בן כשבע שנים בעת תחילת ביצוע העבירות. האישום השלישי מתאר מעשים שהשתרעו על פני תקופה של כשנתיים, שבמהלכן היה הקטין כבן 10-12 שנים.

המשיב הוא יליד 1975, נשוי ואב לילדים. בית המשפט המחוזי כתב פסק דין מנומק, שהתייחס למלוא הנסיבות והשיקולים. הסניגור הדגיש את נסיבות חייו הקשות של המשיב, לרבות הטענה כי נפל קרבן לתקיפה מינית. כן התייחס לתסקיר החיובי שהוגש בעניינו, וביקש להותיר את העונש על כנו.

2. קשה היא מלאכת גזירת הדין באופן כללי, וביתר שאת בעבירות מין. מצד אחד, פגיעתן של עבירות אלה דבקה אף בנפשו של נפגע. הן נוגדות באופן מובהק את הנורמות של החברה. מצד שני, עקרון ההלימה של עונש עומד בראש מגדל התכליות שקבע המחוקק במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. אף אם ככלל נכון להחמיר בעבירות אלה, עבירה עבירה לפי נסיבותיה. לכן, בבואו של בית המשפט לגזור עונש בגין עבירות אלה, נדמה כי עליו לתת דעתו גם על קריטריונים אובייקטיביים. לא כל עבירות המין עומדות בשורה אחת. העונש חייב לשקף את העובדה שכמעט בכל המקרים ישנן עבירות חמורות יותר וחמורות פחות. שורת הדין דורשת הנמקה. בענייננו יש לזכור את גילם של נפגעי העבירה, תדירות המקרים ואורך התקופה שבה בוצעו המעשים. בינו ובנותינו הקטינים זקוקים להגנת החברה, לבל יהפוך גופם הפקר. זאת במיוחד כאשר מדובר בקטינים רכים בשנים, כפי שכאן.

כאמור, בית המשפט המחוזי נימק את פסק דינו, אך נדמה כי הנימוקים והשיקולים היו צריכים להביא לתוצאה עונשית חמורה יותר. הייתי שם את הדגש על הנתון הבא: כל נפגע עבירה הוא בגדר עולם שלם בפני עצמו. העונש חייב לשקף את מספר הנפגעים, לאו דווקא כ"מכפיל אריתמטי", אלא כהכרה בכך שלכל נפגע עבירה סיפור משלו, וכל אחד מהם נפגע בכבודו ובחירותו, בנפשו ובגופו. בענייננו, תסקירי נפגעי העבירה משקפים זאת היטב. אמנם יש נימוקים לקולא, כגון התסקיר שמלמד על תחילת דרך ורצון לקבל טיפול והשתתפות בקבוצות שונות; ברם, אין בכל אלה כדי לגבור על חומרת המעשים המתוארים לעיל.

בבואי לכמת את העונש, יוזכר הכלל המושרש היטב בשיטתנו, לפיו אין זו דרכה של ערכאת הערעור למצות את מלוא חומרת העונש עם נאשם. העונש שראוי, לדעתי, להטיל בערכאה זו, נופל מהעונש שראוי היה להטיל לו היינו יושבים בערכאה המבררת.

3. סוף דבר, הייתי מציע לחבריי לקבל את ערעור המדינה, לגזור על המערער עונש מאסר בפועל לתקופה של ארבע וחצי שנים. פרט לכך, יתר העונשים וההוראות יעמדו בתוקף.

ש ו פ ט

השופט ע' פוגלמן:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופטת ע' ברון:

אני מסכימה.

ש ו פ ט ת

אשר על כן, הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט נ' הנדל.

ניתן היום, כ"ד בכסלו התש"ף (22.12.2019).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט

עמוד 3
